

Vámos György: Divatügyek

2013 június 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Rendszeresen nézem az országgyűlési közvetítéseket, és mindannyiszor megállapítom, nem csökken a parlamenti gyászhuszárak száma. Fekete öltönyt visel a képviselők jelentős hányada, szemben például osztrák vagy olasz kollégáival. Nem tudom, mi a jobb?

Az, ha dacolva a kint tomboló 40 fokos hőséggel talpig feketébe öltöznek, vagy ha „nyáriasítanak”, és törtfehér

öltönyt választanak, egyszín?, törtfehér nyakkend?vel, narancssárga rövid ujjú inggel, esetleg lakodalmas bordóval; a lényeg, hogy rövid ujjú legyen!

Szomorú a helyzet, és huszonhárom év alatt semmit sem változott. Pedig változhatott volna. Legyünk azonban ?szinték, van néhány üdít? színfolt, vannak néhányan, akiket jó ízléssel áldott meg a sors, de a legnagyobb baj az, hogy azok, akiknek korlátlan anyagi lehet?ségeik vannak, elhanyagolt küls?vel, rendezetlenül mutatkoznak országvilág szeme el?tt. A külügyminiszter eleganciája például hibátlan, akárcsak a Miniszterelnökséget vezető államtitkáré. A legtöbbben azonban megfélekednek a részletekr?l, hisz nem elég a vasalt ing, ha a gallér merevítésére szolgáló m?anyag lapocska hiányzik bel?le, mert így a gallér gy?rött benyomást tesz.

Az egyszín? nyakkend?k frontján mostanság új színfoltként felt?nt a kanárisárga is a már megszokott égbék mellett. Új viseletként megjelent a rövidre kötött nyakkend? – mintha visel?je kin?tte volna –, hatalmas csomóval és nyitott fels? ingnyakkal, ami nem mindenkinek áll jól, eltekintve attól, hogy nem való egy konzolidált megjelenés? politikushoz. Sokat kellene még tanulni, ellesni a Nyugat-Európai kollégáktól, de ha azt nem, akkor egy-két férfidivatlapot sem ártana átnézni, csak mer? kíváncsiságból! Néha felt?nik az egyik kereskedelmi tévé képerny?jén egy középkorú hölgy mint „protokollszakért?”, de önmaga, hogy finoman fogalmazzak, sem üti meg a mércét.

Sajnos a képvisel? urak zakójának ujjhossza sem mindig engedi láttatni a kezét, a tárgyalóasztalhoz ülve pedig azonnal gombolkozni kezdenek, ami azért sem szerencsés, mert legtöbbjük nincs tisztában azzal, pontosan melyiket gomblyukat kell begombolni, melyiket nyitva hagyni. Nincs senki, aki felsorakoztatná a tisztelt urakat, és elmondaná nekik az öltözködési kódex alapjait?

Tudom, sokan csóválják a fejüket e sorok olvastán: ez itt most a legnagyobb gond? Részben igazuk is van. De ne feledjük, ha politikusaink bárhol a világon képviselik hazánkat, a tárgyaló partnerre a szemben álló fél külseje teszi az els? benyomást. Akkor még nem tudja, hogy meg fognak-e egyezni vagy sem, csak annyit lát, amennyit az els? pillantások láttatni engednek. Ebbe az els? benyomásba szorososan beletartozik a hajviselet, a nyakkend?, az öltöny, a bővli ékszerek, és ezek er?sen befolyásolhatják a másik felet akár tudat alatt is. Nem elég megérkezni a luxuskategóriás, sof?r vezette gépkocsival, ha abból felkunkorodó, silány min?ség? cip?vel lépünk ki! Mindezt

akkor, amikor Budapesten világhírű cipésműhelyek működnek, amelyek törzsvásárlói, sajnos, szinte kizárólag osztrákok és németek. Igaz, egy-egy cipő ára több, mint amit egy-egy hétköznapi ember megengedhet magának, de a képviselői fizetésből telne egy-egy párra ezekből a csodálatos magyar termékekből. Ha visszagondolunk a Monarchia Magyarországra, fel kell idéznünk más mesterek szintén híres termékeit, mint például a szöveteket, gombokat. A hazai ipar dicsősége lassan nyomtalanul eltűnik – ha hagyjuk!

Vámos György – magyarhirlap.hu

Ajánló